

رهیافتی بر کاهش تعارضات والدین با دانش آموزان

مؤلفین:

خطیبه قربانی پور

شهربانو کریمی اماموردیخان

قربانی پور، عطیه، ۱۳۷۱ -	: سرشناش
عنوان و نام پدیدآور :	رهایتی بر کاهش تعارضات والدین با دانش‌آموزان / مؤلفین عطیه قربانی پور، شهربانو کریمی امامور دیخان
مشخصات نشر :	تهران: انتشارات برگ و باد، ۱۴۰۲.
مشخصات ظاهری :	۱۲۳ ص؛ ۲۱/۵×۱۴/۵ س.م.
شابک :	۹۷۸-۶۲۲-۵۸۷۵-۸۰-۷
وضعیت فهرست‌نویسی :	فیپا
موضوع :	والدین و کودک - جنبه‌های روان‌شناسی Parent and Child – Psychological aspects تعارض (روان‌شناسی) Conflict (Psychology) تعارض (روان‌شناسی) در کودکان Conflict (Psychology) in children رفتار والدین - جنبه‌های روان‌شناسی Parenting – Psychological aspects
شناسه افزوده :	کریمی امامور دیخان، شهربانو، ۱۳۶۴
ردیبندی کنگره :	BF723
ردیبندی دیوبنی :	۱۰۰۹۳۷
شماره کتابشناسی ملی :	۹۱۷۸۴۰۷
وضعیت رکورد :	فیپا

رهیافتی بر کاهش تعارضات والدین با دانش آموزان

عطیه قربانی پور، شهربانو کریمی اماموردیخان

کھ مؤلفین

پرگ و باد

ناشر

٥٠٠ نسخه

کھ شمارگان

۱۴۰۲

کھنویت چاپ

تومان ۹۰۰۰

کے قیمت

ISBN: 978-622-5875-80-7

مرکز فروش کتاب:

• ٩١٩٦٠١١٥٤٢ - • ٢١٧٧٠٧٣٤٧٦

 @nashr.bargobad

M ardavantaghva@gmail.com

«حق چاپ و انتشار محفوظ و مخصوص نشر برگ و باد است. هر گونه اقتباس و استفاده از این اثر، مشروط به دریافت اجازه‌ی کتبی از ناشر است.»

فهرست

۱	مقدمه
۵	فصل اول: خصوصیات مکالمات والدین و دانشآموزان
۲۱	فصل دوم: مرحله اولیه بحث‌های مجادله‌ای
۴۷	فصل سوم: تعارضات والدین با دانشآموزان
۱۱۹	منابع

www.ketab.ir

مقدمه

به چه دلیل تعاملات مجادله‌ای والدین و کودکان اهمیت دارد؟ دلیل چنین توجهی چیست؟ این فصل دلایلی فراهم می‌کند که مطالعه مجادله والدین و کودک را با هدف درک عملکرد این نوع تعاملات بررسی نگیرد. این فصل در بخش اول با تمرکز بر فعالیت خانواده هنگام صرف وعده‌های غذایی، توجه را به ویژگی‌های متمایز مکالمه والدین و کودک جلب می‌کند. بخش دوم فصل به بحث در مبنی مورد اختصاص داده شده است که آیا در نهایت کودکان صلاحیت ایجاد مجادله و مکالمات بحث برانگیز با هدف مقاعده کردن والدین خود برای تغییر نظر را دارند یا خیر و چه زمان دارای این صلاحیت خواهند بود. در قسمت آخر فصل، سوالات تحقیق و ساختار کتاب ارائه شده است.

ده سال پیش، مولر میرزا^۱، پرت-کلمونت^۲، تارتاس^۳ و ایاناکون^۴ (در سال ۲۰۰۹، صفحه ۷۶)، در کتابی مربوط به نقش شیوه‌های مجادله‌ای در حوزه آموزشی

^۱ Muller Mirza

^۲ Perret-Clermont

^۳ Tartas

^۴ Iannaccone

تأکید کردند که نگرش‌های مجادله‌ای آموخته شده در خانواده باید «منشا سایر اشکال مجادله» تلقی شوند. نظریه‌ی تقویت شده این نویسنده‌گان هنوز مجرزا باقی نمانده است، زیرا از آن زمان به بعد، تعاملات والدین و فرزندان توسط بسیاری از محققان از رشته‌های مختلف به عنوان یک موضوع مهم برای بررسی شیوه‌های مجادله مورد توجه قرار گرفته است. دلیل چنین توجهی چیست؟ چرا تعاملات مجادله‌ای والدین و فرزندان اهمیت دارد؟

آیا به این دلیل است که محیط خانواده، مانند محیط مدرسه، برای کودکان یکی از اولین فضاهای یادگیری مهارت‌های مجادله است، یا در عوض، دلیل دیگری نیز وجود دارد؟ برای پاسخ به این سوال، در این کتاب، سعی خواهیم کرد عمل کرد این نوع تعاملات را درک گنیم. درک عمل کرد مجادله والدین و کودک به روشن شدن دلایل اهمیت آن کمک می‌کند.

یک تصمیم مهم در اساس این کتاب آن است که چه نوع تعاملات بین والدین و فرزندان را تحلیل کنیم. انتخابی که به عنوان موضوع تحقیق حاضر پیرامون گفت‌وگوهای بین والدین و فرزندان در زمان صرف غذا در ظهر گرفته شود غیرعادی نیست. این انتخاب براساس این واقعیت است که فعالیت زمان صرف غذا لحظاتی خاص برای مطالعه تعاملات مجادله‌ای بین والدین و فرزندان است زیرا این یکی از معده‌دود لحظات روز است که در آن همه اعضای خانواده دور هم جمع و درگیر تعاملات کلامی می‌شوند. صرف وعده‌غذایی یک «رویداد فشرده» است که تقریباً در بیست دقیقه اتفاق می‌افتد (Fiese¹, Foley² و Spagnola³, ۲۰۰۶، ص ۷۷). هنگام صرف وعده‌های غذایی، والدین و فرزندان در مورد چندین مسئله از حوادث روزانه گرفته تا مدرسه و فعالیت‌های فوق برنامه کودکان و برنامه‌های احتمالی برای فعالیت‌های آینده

¹ Fiese

² Foley

³ Spagnola

شامل یک یا چند نفر از اعضای خانواده صحبت می‌کنند. در طی این صحبت‌ها، اختلاف‌نظر در بین اعضای خانواده به سرعت پدیدار می‌شود (بوفا^۱ و آرسیدیاکانو^۲، ۲۰۱۵). مدیریت صحیح اختلاف‌نظرها از اهمیت بسیاری برخوردار است، زیرا در بعضی مواقع، آن‌ها حتی می‌توانند به یک درگیری بین فردی کامل تبدیل شوند (آرسیدیاکانو و پونته کوروو^۳، ۲۰۰۹). والدین می‌توانند با پیش بردن بحث در حمایت از موضع خود به راحتی از بحث و گفتگو جلوگیری کنند و با این وجود اختلاف‌نظر را به نفع خود برطرف و کودکان را شاید ناخواسته مجبور به پذیرش مواضع خود کنند. اختلاف در سن، نقش و مهارت والدین با فرزندانشان این اجازه را به آن‌ها می‌دهد. اکنون مشخص است که این اتفاق بارها رخ می‌دهد. با این وجود، اغلب به طور یکسان هنگام صرف عذر، می‌توانیم شاهد بحث‌های مجادله‌ای باشیم که در آن والدین و فرزندان بحث‌هایی را^۴ ارائه می‌دهند تا طرف دیگر را مت怯عده کنند که دیدگاه خودشان دارای اعتبار بیشتر و بنابراین، شایسته پذیرش است. با خواندن این کتاب، خوانندگان متوجه دلیل این اتفاق می‌شوند.

¹ Bova² Arcidiacono³ Pontecorvo